

γρίβικος ἐπίθ. ἐνιαχ. γρίβ'κους Θεσσ. (Καρποχώρ.)
 Ἐκ τοῦ οὐσ. γρίβας
 Ὁ ἔχων φαιόχρους, ὑπόλευκον χρώμα. Συνών. εἰς λ.
 γρίβος.

γρίβις ἐπίθ. ἀμάρτ. Οὐδ. γρίβιν Κύπρ.
 Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γρίβος.
 Ὁ ὑπόλευκος, ὁ φαιόχρους : Ἄσμ.
 Π-πηγὴ τξ' ἐκααλ-λίκεψεν εἰς τὸ γρίβιν ἀπ-πάρην
 (ἀπ-πάρην = ἵππος) Κύπρ.
 "Αἱ Γιώρκη μου κοτὲ μὲ τ' ἀπ-πάρην τὸ γρίβιν
 αὐτόθ. Συνών. εἰς λ. γρίβος.

γρίβιτσα ἡ, Στερελλ. (Αἰτωλ. Δωρ. Εὐρυταν. Φθιώτ.)
 Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. γρίβας.
 Γρίβας 3, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθα καὶ συνών.: Ἡ γρίβιτσα
 εἶναι ἓνα μ'κρὸ π'λλάξ, ὅπου εἶναι τὰ σπουργίτια Φθιώτ.

γριβογένης ἐπίθ. ἐνιαχ. γριβουγέ'ς Μακεδ. (Δεσκάτ.)
 γριβογένη Τσακων. (Πραστ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γρίβος καὶ τοῦ οὐσ. γένι.
 Ὁ λευκοπώγων ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀσπρογενεάτης
 (εἰς λ. ἀσπρογενεάτης), ἀσπρογένης (εἰς λ.
 ἀσπρογένεις). β) Μεταφ., ὁ χειμὼν Μακεδ. (Δε-
 σκάτ.) : Ἡ καλὸς ἡ νοικοκυρ'ς τοῦ γριβουγέ' δὲν τοὺν
 φουβάτι.

γριβοκαβαλλάρης ὁ, Ἡπ. Πελοπν. (Κόρινθ.) γρι-
 βοκαβαλ-λάρης Κῶς γριβοκαβαλλά'ς Στερελλ. (Παρνασσ.)
 γριβοκαβαλλά'ς Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γρίβας καὶ καβαλλάρης.
 Ὁ ἵππεύων λευκόφαιον ἵππον ἐνθ' ἄν.: Ἐκεῖ πού 'χα ρι-
 ζώδ' 'ς τὸ βράχο, λέπω 'να λαμπροφορεμένο, 'να γριβοκα-
 βαλλά' Στερελλ. (Παρνασσ.) || Ἄσμ.
 "Αἱ μου Γιώργη γλήγορε καὶ γριβοκαβαλ-λάρη,
 βοήθα κι ἀποσκέπασε τὸ νιὸ τὸ παλ-ληκάρι
 Κῶς. Τὸ ἄσμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά.

γριβοκάλεσιος ἐπίθ. Πελοπν. (Μεσσην.)
 Ἐκ τῶν ἐπιθ. γρίβος καὶ καλέσιος.
 Ὁ ἔχων λευκόφαιον χρώμα μετὰ μελανῶν κηλίδων ἐπὶ
 τοῦ προσώπου, ἐπὶ βοσκημάτων.

γριβόλαγος ἐπίθ. ἀμάρτ. Οὐδ. γριβόλαιον Εὐβ.
 (Στρόπον.) Θεσσ. (Ἀρματωλικ. Ὁξύν.)
 Ἐκ τῶν ἐπιθ. γρίβος καὶ λάγος.
 Ὁ ἔχων λευκόφαιον χρώμα μετὰ καταφανοῦς πλεονα-
 σμοῦ τοῦ μελανοῦ, ἐπὶ βοσκημάτων ἐνθ' ἄν.

γριβομάλλης ἐπίθ. ἐνιαχ. Θηλ. γριβόμαλλη Πελοπν.
 (Κατσουλαίκ.)
 Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γρίβος καὶ τοῦ οὐδ. μάλλι.
 Ὁ ἔχων λευκοφαίου χρώματος τρίχωμα, ἐπὶ βοσκημά-
 των κυρίως.

γριβομούστακος ἐπίθ. ἐνιαχ. γριβουμούστακος Στε-
 ρελλ. (Σπάρτ.)
 Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γρίβος καὶ τοῦ οὐσ. μουστάκι.
 Ὁ ἔχων λευκοφαίου χρώματος μύστακα ἐνθ' ἄν.

γριβόρραχος ἐπίθ. ἐνιαχ. Οὐδ. γριβόρραχο Πελοπν.
 (Κόκκιν. Μανιάκ. Πυλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γρίβος καὶ τοῦ οὐσ. ράχη.
 Ὁ ἔχων λευκόφαιον ράχιν, ἐπὶ βοσκημάτων ἐνθ' ἄν.:
 "Αλογο γριβόρραχο, γαιδούρι ξεφαχνόρραχο, φίδι ξεπου-
 καμισιασμένο (καθαρογλώσσ.) Πελοπν. (Πυλ.)

γρίβος ἐπίθ. Εὐβ. (Μετόχ.) Ζάκ. Ἡπ. (Μαργαρίτ.
 Πέρδικ.) Ἰθάκ. Καστ. Πελοπν. (Αἰγιάλ. Ἀρκαδ. Βαλτεσιν.
 Βισοκ. Γαργαλ. Γεράκ. Λακων. Γέρμ. Γορτυν. Δάρα Ἀρ-
 καδ. Δημητσάν. Δίβρ. Ἡλ. Καλάβρυτ. Κάμπος Λακων.
 Καρδαμ. Λακων. Λάστ. Λεῦκτρ. Μάν. Μεγαλόπ. Μεσσην.
 Ξεχώρ. Ξηροκ. Περιθώρ. Σαηδόν. Συκ. Λακων. Φιγάλ.
 κ.ά.) — Π. Βλαστ., Ἀργώ, 67 καὶ 3,37 Μ. Λελέκ., Ἐπι-
 δόρπ., 54 Κ. Μαρίν., Ν. Ἑστ. 2 (1928), 128 — Λεξ. Βλαστ.
 347 Πρω. Δημητρ. γρίβους Ἡπ. (Αὐλότοπ. Δωδών. Πρά-
 μαντ. κ.ά.) Θεσσ. (Ἀνατολ. Ἀργιθ. Γερακάρ. Ζαγορ.
 Κρούβρ. Σουκαμν. Τρίκερ. κ.ά.) Θράκ. (Αἰν. Σουφλ.) Μακεδ.
 (Βρασν. Δεσκάτ. Δεσπότ. Μοσχοπόταμ. Νάουσ. Πόρ. Σίτ.
 Φυτ.) Σάμ. Σαμοθρ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀράχ.
 Ἀστακ. Γραν. Εὐρυταν. Καλοσκοπ. Μεσολόγγ. Παρνασσ.
 Περίστ. Τσουκαλᾶδ. Φθιώτ. Φωκ. κ.ά.) γξίβο Τσακων.
 (Πραστ.) γκρίβους Μακεδ. (Ἀρν. Δαμασκ. Θεσσαλον.
 Καστορ. Σισάν.) γρίμπους Α. Ρουμελ. (Καρ.) γρίβιος Πε-
 λοπν. (Μαλτσ.) Σκυρ. γριβός Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) Πελοπν.
 (Πάλυρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γρίβας ἀναλογικῶς πρὸς τὰ λοιπὰ εἰς
 -ος χρώματος δηλωτικὰ, ὡς ἄσπρος, μαῦρος, κόκ-
 κινος κ.ά.

Α) Ἐπιθετικ. 1) Ὑπόλευκος, φαιόχρους ἐνθ' ἄν.: Γρίβο
 ἄλογο Πελοπν. (Λάστ. Μεγαλόπ.) Γρίβου ἄλογον Θεσσ.
 (Ἀργιθ.) Στερελλ. (Γραν.) Γρίβο γαιδούρι Πελοπν. (Δη-
 μητσάν.) Γρίβο γίδι Ἡπ. (Μαργαρίτ.) Πελοπν. (Λεῦκτρ.
 Σαηδόν.) Γρίβο ἀρνὶ Πελοπν. (Γέρμ.) Γρίβου πρόβατον
 Θεσσ. (Ἀνατολ.) Στερελλ. (Φθιώτ.) Γρίβα πρόβατα Πε-
 λοπν. (Δίβρ.) Γίδια γρίβα Κ. Μαρίν., ἐνθ' ἄν. Γρίβα κόττα
 Στερελλ. (Παρνασσ.) Γρίβος ἀχινός Ἰθάκ. Γξίβα ἔζα (γρί-
 βα ἔρια) Τσακων. (Πραστ.) Ἐκι ἀγροῖστε 'ς ἓνα γξίβο
 ἄγο (εἶχε ἵππεύσει εἰς ἓνα γρίβο ἄλογο) αὐτόθ. Τὰ μαλλιά
 τῆς προβατίνης εἶναι γρίβα καὶ δὲ γάνουνε γιὰ νὰ φκεάσω
 καμμιά φανέλα ἀποξινὴ (ἀποξινὴ = πού φορεῖται ἀπέξω)
 Πελοπν. (Γαργαλ.) Αὐτὴ τῇ γριβῇ φοράδα νὰ πάρης Εὐβ.
 (Αὐλωνάρ.) Μοταρικά ἓνα τσινιάρικο γρίβο διαβολομούλαρο
 δουράει σακάτω (μοταρικά = ξαφνικά, δουράει = ὀρμᾷ)
 Πελοπν. (Ξεχώρ.) Εἶδε ἓναν καβαλλάρη μὲ γρίβιο ἄλογο
 Πελοπν. (Μαλτσ.) Ἡ γαδάρα σου σένα εἶναι γρίβια Σκυρ.
 'Σ τὸ νοῦ του τό 'χε ὁ μακαρίτης νὰ πάρη ἓνα γρίβο ἄλογο
 Πελοπν. (Μεσσην.) Λάγου γρίβου (πρόβατον μέλανος τριχώ-
 ματος ὑπολευκανθέντος ἐνεκα γήρατος) Στερελλ. (Καλοσκοπ.)
 Οὐ τάδι εἶναι διπ γρίβους Στερελλ. (Σπάρτ.) Γρίβους
 καβαλλά'ς (ὁ διάβολος, ἐξ ἐπωδῆς) Στερελλ. (Μεσολόγγ.)
 || Γνωμ.

Λέν πρέπει γρίβο ἄλογο σὲ πράσινο λιβάδι,
 δὲν πρέπει κόρη ἀνύπαντρη κοντὰ σὲ παλληκάρι
 Πελοπν. (Βισοκ. Δάρα Ἀρκαδ.) || Ἄσμ.

Γρίβου γρίβου τ' ἄλουγου κι κόκκι' ἡ οὐρά τ'
 (λέγεται ὑπὸ παιδίων ἐν χορῷ ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τοῦ ἀπεδη-
 μητικοῦ πτηνοῦ Νεόφρων ὁ περκνόπτερος (Neophron per-
 cnopterus), τοῦ λεγομένου γρίβο ἄλογο) Στερελλ.
 (Γραν.)

"Ελα ὕπνι καβαλλά' | μὲ τοῦ γρίβου τοῦ μουλά'ρ
 Μακεδ. (Δεσκάτ.) Συνών. γρίβικος, γριβίς, σι-
 δερόγριβος, τσίλῆς, ψαρός. 2) Ἐρυθρόφαιος

"Ηπ. (Πράμαντ.) Καστ. Πελοπν. (Ήλ.) Στερελλ. (Αστακ.)

Β) Οὐσ. **1)** Ζῶον φαιόχρουν Α. Ρουμελ. (Καρ.) Θεσσ. (Αργιθ.) Θράκ. (Αἰν. Σουφλ.) Μακεδ. (Δεσπότη. Καστορ. Καταφύγ. Σίτ. Χαλκιδ.) Πελοπν. (Αἰγιάλ. Λακεδ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀράχ.) Μ. Λελέκ., Ἐπιδόρπ., 54: Ἐγέννησε ἡ γρίβα (ἐνν. ἡ γίδα ἢ προβάτα) Αἰγιάλ. Πόσο τὸν πουλᾷς τὸ γρίβο σου; (ἐνν. ἄλογο) Λακεδ. || Ἄσμ.

Θέλεις τοῦ μαῦρον ἔπαρι, θέλεις τοῦ γρίβου πᾶρι Δεσπότη.

Νὰ μαγειρεύουν νὰ δειπνᾷς, νὰ στρώνουν νὰ κοιμᾷσι, νὰ δένουν κὶ τοῦ γρίβου σου προῦτ κὶ μισημέρι Σουφλ.

Οὐ Γιάννης ἰδιάβιτι σὶ γρίβου καβαλλάρης Σίτ.

Εἶδα τοῦ γκρίβου σου γυμνό, τὴ σέλλα ραγισμένη κὶ τ' ἄσπρου τοῦ μαντήλι σου 'ς τίς λάσπες πιταμένον Καστορ.

Ἄν ἔχῃς γρίβου σίγουρου, προϋφταίνεις 'ς τ' ἄρραβῶνα, ἂν ἔχῃς γρίβου ἀναργου, προϋφταίνεις 'ς τὰ στιφάνια (ἀναργου = ἀνεργο) Θράκ. (Σουφλ.) **2)** Οὐδ., κλωστή ἐξ ἐρίου "Ηπ. (Πράμαντ.) Θεσσ. (Τρίκερ.) Σαμοθρ. Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.) : Ἐχουμ' ἄλλ' μιὰ καζανιὰ γρίβα Τρίκερ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γρίβα "Ηπ. (Πράμαντ.) Ἀλονγου Γρίβου "Ηπ. (Σούλ.) Τοῦ Γρίβου τὸ Λάκωμα Πελοπν. (Γέρμ.) Γρίβα Φουράδα Στερελλ. (Ἀράχ.)

γριβούλης ἐπίθ. ἐνιαχ. γριβούλα Θεσσ. (Βαθύρρ.)

Ἵποκορ. τοῦ ἐπίθ. γ ρ ἰ β ο ς διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -ο ὅ λ η ς.

Φαιόχρους ἐνθ' ἄν. : Ἡ κουλουσοῦσα εἶναι γριβούλα κὶ πᾶει στὰ νιρά (κουλουσοῦσα = τὸ πτηνὸν Σεισοπυγίς ἢ τεφροκέφαλος) Θεσσ. (Βαθύρρ.)

γρίβω ἡ, Κέρκ. (Αὐχινόν. Καρουσ. Περουλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ἰ β α ς.

Εἶδος αἰγὸς μὲ φαιόχρουν τρίχωμα.

γριγρί τό, σύνθηθ. γκριγκρί Προπ. (Ἀρτάκ. Μηχαν.) γριγρί Ἀλόνν. Σκιάθ. γκριγκρί Ἀθῆν. Θεσσ. (Τρίκερ.) Θράκ. (Πλάγ. Σηλυβρ.) Πειρ. Προπ. (Μαρμαρ. Μηχαν. Πέραμ.) γιργίρ Λῆμν. (Πλάκ.) Ψαρ. γκριγκρί Στερελλ. (Ἅγιος Κωνσταντ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gir-gir* = δίκτυον ἀλιείας.

1) Πετρελαιοκίνητον ἀλιευτικὸν πλοιάριον μετὰ πυροφάνιου ἐξ ἀσετυλίνης πρὸ τῆς πλώρας, συνηθέστερον ὅμως, συγκρότημα τοιούτων πλοιαρίων σύνθηθ.: Δουλεύει 'ς τὸ γριγρί. Τὰ φῶτα αὐτὰ 'ς τὴ θάλασσα εἶναι ἀπὸ τὰ γριγρία σύνθηθ. Τώρα μὲ τὴν ἀφεγγιὰ γιόμισ' ἡ θάλασσα ἀπὸ γριγρία Πελοπν. (Γαργαλ.) Πιάκανε σαρδέλα τὰ γριγρία Κέρκ. Ἀνάψανε ὅλες τίς λάμπες τους τὰ γκριγκρία Ἀθῆν. Πειρ. Τὸ ἓνα γκριγκρί ἐπίασε τὸ καλύτερο ψάρι αὐτόθ. Καὶ τότε εἶχε γρίποι, δὲν εἶχε ὅπως ἐδῶ γκριγκρία Προπ. (Μαρμαρ.) Κάθι βράδ' τρέχ' μι τοῦ γιργίρ νὰ βγάλ' πιότιρα ψάρια νὰ πουλήσ' Λῆμν. (Πλάκ.) Κατάφερε ἀπὸ τὰ μικρὰτα του νὰ μπῇ 'ς τὸ νόημα τῆς κάθε τέχνης, κὶ ἀπὸ παλαμυδότηρα ἤξερε ... 'ς τὸ βίντζι τῆς ἀνεμότρατας ἔκανε βάρδια κὶ οὐλα τὰ γριγρί τότε θέλανε γιὰ λαμπαδόρο Ἐβδομαδ. τύπ., 2 Αὐγ. 1934. **2)** Τὰ δίκτυα τοῦ ἀνωτέρω ἀλιευτικοῦ συγκροτήματος Ἀλόνν. Εὐβ. (Χαλκ.) Θράκ. (Σηλυ-

βρ.) Προπ. (Ἀρτάκ.) Σῦρ. — Κ. Μπαστ. Ἀλιευτ. 93: Τὸ γριγρί, ποῦ τὸ λένε πὺ λουστραρισμένο δίχτυ κυκλικό, δὲν ἔχει σάκκο καθὼς οἱ τράτες, ἀλλὰ βυθίζεται σὰ σεντόνι ὁλοῖσια σὲ βάθος. Τὴν πάνω γραμμὴν τοῦ κρατάει σὰν ἀφρόδ: σειρὰ ἀπὸ φελὰ καὶ ἡ κάτω γραμμὴ τοῦ βυθίζεται μὲ βαρίδια. Τοῦτο τὸ δίχτυ τὸ κρατᾶνε δύο καΐκια. Κ. Μπαστ., ἐνθ' ἄν.

Ἡ λ. καὶ ὡς παρων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γριγρῆς Κρήτ. (Κίσ.)

γριέλα ἡ, ἀμάρτ. γρέλα Θήρ. γρέλ-λα Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ἰ ᾶ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -έ λ α.

1) Ἡ ὁπωσδήποτε ἡλικιωμένη καὶ ἀποκρύπτουσα τὴν ἡλικίαν τῆς γυναῖκα Σύμ. **2)** Ἡ κακὴ καὶ πονηρὰ γραῖα Θήρ. Συνών. γριέντζα, γριέντζω, μπαμπό-γρια, παλιόγρια.

γριέντζα ἡ, Σάμ. γρέντζα Πόντ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ἰ ἐ ν τ ζ ω, ἀναλογικῶς πρὸς τὸ οὐσ. γ ρ ἰ ᾶ.

Ἡ γραῖα, ὑβριστικῶς ἐνθ' ἄν. : Χαρά 'ς τὰ μαλλιά αὐτ'νῆς τσ' γριέντζας Σάμ.

γριεντζόλα ἡ, ἀμάρτ. γρετζόλα Κρήτ. (Ἅγιος Γεώργ. κ.ά.) γρατζόλα Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ἰ ἐ ν τ ζ ω, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ἰ ᾶ, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ οἱ τύπ. γ ρ ᾶ καὶ γ ρ α ῖ, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ό λ α.

Ἡ πολὺ γραῖα, κυρίως ἐπὶ ζῶου ἐνθ' ἄν.: Γρατζόλα ἦτονε ἡ προβατῖνα καὶ δὲν ψήνεται τὸ κρέας Κρήτ. (Σητ.) Δὲ βγάνει αὐτὴ ἡ γρετζόλα μπλιό γάλα Κρήτ. (Ἅγιος Γεώργ.)

γριεντζολιά ἡ, ἀμάρτ. γρατζολιά Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ἰ ἐ ν τ ζ ὅ λ α καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ᾶ.

Ἡ ὁσμὴ τὴν ὁποίαν ἀποδίδει τὸ σῶμα ἡλικιωμένου, ἰδίως ἐπὶ ζῶου: Γρατζολιά βγάνει τὸ κρέας καὶ δὲ δὸ θέλω.

γριεντζολοπροβατῖνα, ἡ ἀμάρτ. γρατζολοπροβατῖνα Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γ ρ ἰ ἐ ν τ ζ ὅ λ α καὶ π ρ ο β α τ ῖ ν α.

Πρόβατον μεγάλης ἡλικίας.

γριέντζος ὁ, ἀμάρτ. γρέντζους Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ἰ ἐ ν τ ζ ω, ἀναλογικῶς πρὸς τὸ οὐσ. γ ῑ ῑ ο ς.

Ὁ γέρον, ὑβριστικῶς.

γριέντζω ἡ, Ἀθῆν. Βιθυν. (Ἀρακλ.) Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Φιγάλ.) γρέντζω Θεσσ. (Ἀλμυρ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ.) γρέντζου Α. Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) γρέτζω Κρήτ. (Κίσ.) γκρέτζου Θράκ. (Ὀρτάκ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ἰ ᾶ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -έν τ ζ ω.

Ὁ Κρήτ. τύπ. γ ρ ῑ ῑ τ ζ ω ἐκ τῶν γ ρ ἰ ᾶ > γ ρ α ῖ + -έν τ ζ ω.

Ἡ γραῖα, ὑβριστικῶς ἐνθ' ἄν. : Ἡφερα δὴ γριέντζω νὰ μοῦ λαιμώσῃ τὸ παλιοκόριτσό μου καὶ κόντεπε νὰ μοῦ τὸ πινίξῃ (λαιμώσῃ = πιέζῃ τὰς ἀμυγδαλὰς, ὅταν ἔχουν πῦον) Πελοπν. (Βερεστ.) Τί τὰ θέλεις, μωρ' γριέντζω, ἐσὺ τὰ βεργενάδια, ποῦ δὲν τὰ κόβει τὸ δόντι σου; (βεργενάδια = τὰ νεαρὰς ἡλικίας ἄτομα) Πελοπν. (Γαργαλ.) Εἶδα θὰ γενῶ μὲ τὴ γρέτζω ἀπὸν χέζεται ἀπάνω τση! Κρήτ. (Κίσ.) || Φρ. Γρέντζου χούφταλου (πολὺ γραῖα) Α. Ρουμελ. (Φιλιπούπ.)

